

tróttur

Øssur Hansen fer at spæla við Vejle

Ian Højgaard spældi á besta liðnum hjá Vejle fyrstu ferð leygardagin

Tað sær út til, at Vejle er vorðið føroyska fótbóltsfelagið í Danmark. Seinasta skotið á bulinum er Øssur Hansen úr B68, sum í dag lættir við flúgvaramum úr Vágum. Málið er Vejle Boldklub, har toftadrongurin skal royna, um fótbóltssevnini kunnu nýtast á hægri støði enn í føroysku fyrstu deildini.

Eg skuldi niður undir øllum umstøðum, tí eg havi fingið pláss á skúla í Horsens. Á venjingarleguni í Eysturriki frætti Allan Simonsen um ætlanirnar, og hann syrgdi fyrri, at tað verður møgulegt hjá mær uttan meir kostnað at ferðast tann lítla hálva tíman til Vejle at venja, greiðir Øssur Hansen frá.

Øssur hevur verið á besta liðnum hjá toftamonnum síðani 1988. Hann er 25 ára gamal, og hann hevur leingi droymt um at royna fótbóltssevnini á hægri støði.

Nú er møguleikin komin at samantvinna fótbóltni við útbúgving, og tað passar nær sera væl. At Allan Simonsen sýnir mær áhuga, dámar mær eisini væl. Hann veit, hvat eg standi fyrri fótbóltsliga, og tað ger eisini flytingina lættari, at bæði Magni á Lakjuni og Ian Højgaard eru í Vejle, heldur Øssur Hansen.

Dyrgir ikki eftir føroyingum
Vit spyrja Allan Simonsen,

um tað er vorðið ein miðvísur politikkur hjá Vejle Boldklub at fiska leikarar úr føroysku feløgum. Tí vísir landsliðsvenjarin avgjörður aftur:

Tað er ikki mín uppgáva at fáa leikarar at fara úr Føroyum. Í øllum førunum hevur tað verið eftir teirra eigna ynski, at teir eru komnir til Danmarkar, og tá er tað kanska ikki so undarligt, at teir koma til okkara.

Men tit mugu siggja møguleikar í Øssuri, tá tit gjalda kostnaðin, sum kemur av at ferðast úr Horsens og til Vejle at venja?

Talan er ikki um nakra stóra upphædd, men tað er sjálvsagt, at vit høvdu ikki verið so áhugaðir at fáa Øssur at venja við okkum, um vit ikki mettu, at tað eru møguleikar í honum.

Men um hesir møguleikarnir skulu gerast til meiri, so nytta fæst úr teimum á besta liðnum hjá okkum, tað er upp til Øssur sjálvan at syrgja fyrri. Nú fær hann umstøður at gerast ein upp aftur betri fótbóltsleikari, tí trýstið verður størri á honum.

Um hann megna tað, fer tíðin at vísa. Tað velst um trivnað, sálartliga styrki og hvat hann leggur í venjingina og at liva eitt lív, sum samsvarar krøvnum til fróttaríð fólk á høgum støði.

Vit hava tveir aðrar føroyingar, og umframt teir hava vit ein ungan leikara-

hóp, sum eg haldi føroyingarnir eiga at trivast í.

Ian góða byrjan

Tað er ein góð vika, síðani Vejle fór undir aftur venjingina, og leygardagin spældu teir fyrstu venjingardystin. Hann var á Ærø móti einum samansettum liði. Vejle hópurin var 15 leikarar, og millum teirra var Ian Højgaard úr Rituvík. Hann spældi 2. hálvleik sum ystú miðvallari í høgum.

Ian hevur góð evni. Hann hevur gjørt rísa stór framstig, og hann stóð seg so væl, sum eg hevði roknað við, greiðir Allan Simonsen frá. Hann heldur eisini, at tað í sær sjálvum sigur nakað um, hvat teir halda um Ian Højgaard sum leikara, at teir hava hann millum fimtan teir bestu.

Magni á Lakjuni er ikki farin undir venjingina í Vejle eftir summerstøðin. Hann er á venjingarlegu í Fraklandi saman við fuglfróðingum, men tá IF kemur heim aftur, fer Magni aftur til Vejle.

Góða umrøðu

Tveir aðrir føroyingar royna eydnuna í grannalagnum hjá Vejle. Jan Allan Müller er fyrri nakað síðani farin niður til Horsens, og tá landsliðshópurin kom aftur úr Eysturriki, fór Jens Erik Rasmussen til Horsens saman við Jan Allani. Ørindini

vóru at royna eydnuna í eina tíð.

Og sambært Allan Simonsen er tað okkurt, sum bendir á, at teir báðir verða verandi í Horsens:

Eg veit ikki meiri um hatta enn tað, eg sá í Horsens Folkeblad sunnudagin. Har verður skrivað um, at tveir føroyingar eru komnir hagar, og teir í felagnum siga seg vera nøgdar við tað, teir hava sæð, og teir rokna við, at føroyingarnir fara at styrkja um hóp.

Velst um umstøðurnar

Hvat dámar tær sum landsliðsvenjari, at nógvir teirra, sum tú hevur eyguni við sum landsliðsevni, flyta til Danmarkar?

Tað kann bæði vera ein fyrimunur og ein vansi. Um leikarnir koma til góð feløg og megna at spæla seg á liði, ið eru á hægri støði, enn bestu liðini í Føroyum, so er tað sjálvsagt ein fyrimunur. Teir verða settir undir størri trýst, teir venja minst fyra ferðir um vikuna og altíð á grasi, teir leika fótbólt longri tíð hvørt ár, enn tað verður gjørt í Føroyum, og so er tað sjálvsagt eisini ein fyrimunur fyrri meg, at eg havi møguleika at fylgja teimum tættari.

Men um teir ikki megna at koma sær fram og fara at spæla við lægri støddum liðum í feløgum, sum ikki hava tær stóru ætlanirnar, so er tað avgjørt ikki nakar fyrimunur.

Vil tað siga, at tú sært burtur frá leikarum, sum ikki megna at spæla seg á besta liði í felagnum, teir koma til?

So avgjørt ber ikki til at siga tað. Tað velst um, hvat felag leikarin roynir seg í. Um ein føroyskur leikari spælir á næstbesta liðnum

hjá t.d. FC Keypmannahavn, so fari eg ikki at avskriða hann í landsliðshópi fyrri tað. Tí tá veit eg, at venjingarumstøðurnar eru góðar, og at hann spælir á liði, sum er á hægri støði enn besta deildin í

Føroyum.

Undir øllum umstøðum er tað soleiðis, at tað í stóran mun stendur upp til leikaran sjálvan, hvat hann ger við tað. Tað er altíð í mestan mun hugburðurin hjá tí einstaka, sum er avgerandi.

-nn-

Kramer farin

Mikudagin andaðist John Kramer í heimi sínum í Faarevejle í Norðursælandi. Talan er um danan, sum í Føroyum er kendur sum fótbóltsvenjari. Serliga toftafólk komast við Kramer, sum í seks ár var venjari hjá B68. Saman við konuni, Birthu, búiði John Kramer long skifti á Toftum, har tey í góðu áttatiárunum tóku lut í vanligum arbeiði, umframt at hann var venjari.

Toftafólk vóru góð við hjúnni Kramer, og Kramer royndist hollur stuðul hjá B68. Tey bæði fyrstu árin,

Kramer var á Toftum – tað var í 1984 og 1985 – vann B68 meistarateitið. Tvey onnur ár fingi B68 og Kramer silvurkrónurnar, og eitt árið fingi teir bronsu.

Kramer var ógvuliga opin og út eftir rættaður, hann dugdi at siggja hvat kundur fást burtur úr evnum hjá leikarunum, og hann hevði serstøk evni at fáa leikarnar at gera sitt ítarsta.

Í 1990 flutti Kramer til Klaksvíkar. Tvey ára sáttmáli varð skrivaður við KÍ, men dagin eftir at landskappingin 1990 var lokin, fekk Kramer ein blóðíðup,

og eftir tað kom hann ongantíð fyrri seg aftur.

Í februar í ár fekk hann eitt stórt afturstig, og livimátin var einki serligur. Tá eitt afturstig kom aftur at mikudagin, orkaði hann ikki meiri. Seinasta sunnudag tósaði Kramer til Føroya, og umboð fyrri B68 vóru og fylgdu honum til gravar leygardagin.

Eftir donskum umstøðum var væl av fólkum og fylgdi, m.a. umboð fyrri donsku feløgini, Kramer hevur spelt fyrri og verið venjari hjá fróttaríðstjórnin á BT, Jørgen Herbert, sum fleiri

kenna frá danska sjónvarpinum, helt talu í kirkjuni. Herbert hevur altíð verið fíin viðhaldsmaður og hevur verið í leiðslu hjá KB – nú er tað FC Keypmannahavn.

Longu í 1954 knýtti John Kramer fyrstu ferð samband til Føroya. Tá KÍ helt 50 ára føðingardag var eitt lið frá Sjællands Boldspil Union ella SBU í Klaksvík, og á tí liðnum var Kramer ein vandamikil álopsleikari. Hann tósaði mangan um ta ferðina sum eina stóra hending í lívinum hjá ungum fótbóltsleikara, og hann goymdi ikki, at alskurin til Føroyar og føroyingar var vaktur longu tá.

Feløgini hjá fótbóltsleikarum John Kramer vóru

Køge og B1901. Hann leikti fyra landsdystir, og hann var peningaleikari í IFK Sundsvall og Lindköping í Svøríki, áðrenn hann gjørdi fótbóltsvenjingina til sitt livibreyð. Hann var kendur fótbóltsvenjari í Danmark. Í fremstu røð vandi hann Frem, Slagelse og KB. Í 1980 var hann venjari, tá KB vann meistarateitið.

Millum leikarnar, sum hava verið undir konu hondini hjá John Kramer var Michael Laudrup. Fyrsta árið, hann leikti í fremstu røð í donsku kappingini, var í 1981. Laudrup var tá 16 ára gamal og leikti í KB.

John Kramer var lættur at fást við hjá fróttarskrivarum. Eisini vit á Sosial-

inum fingi gagn av hansara evnum at greiða frá og at koma við skilagóðum áskoðanum. Vit kendu tað soleiðis, at hann hevði virðing fyrri skrivningini um fótbólt, og hann metti tað sum ein part av sínum arbeiði altíð at vera klárur at tosa við pressuna.

Vit lýsa frið yvir minnið um John Kramer, fótbóltsvenjaran og Føroya vinin, sum var 59 ára gamal, nú hann legði árnar inn.

fróttarsocialurin